DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA

Warszawa, 1 października 1956 r. Nr 1 Poz. 1—24

TREŚĆ:

1.

ZARZĄDZENIE nr 2 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 30 lipca 1956 roku

w sprawie zasad wynagradzania spawaczy, kontrolerów spawów i wyżarzaczy spawów, zatrudnionych przy spawaniu urządzeń wysokoprężnych w resorcie Ministra Budownictwa.

(L. dz. ZP/3/2929/56)

W celu ustalenia właściwych zasad wynagradzania robotników zatrudnionych przy spawaniu urządzeń wysokoprężnych w resorcie Ministra Budownictwa zarządza się w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, co następuje:

§ 1. Robotnikom zatrudnionym przy spawaniu urządzeń wysokoprężnych, przy wykonywaniu których wzbronione jest ze względów technicznych stosowanie akordowego systemu płac, przysługuje wynagrodzenie wg następujących stawek:

1) spawaczom wykonującym spawy urządzeń wysokoprężnych na ciśnienie powyżej 90 atmosfer i 480°C temperatury — zł 10 za 1 rob/godz.,
2) spawaczom wykonującym spawy urządzeń wysokoprężnych na ciśnienie do 90 atmosfer i 480°C temperatury — „ 8 za 1 rob/godz.,
3) kontrolerom jakości spawów — „ 7 za 1 rob/godz.,
4) wyżarzaczom spawów — „ 6 za 1 rob/godz.

§ 2. 1. Robotnikom zatrudnionym przy spawaniu urządzeń wysokoprężnych może być przyznana premia w wysokości do 50% wynagrodzenia godzinowego ustalonego wg zasad podanych w § 1 za właściwą jakość i terminowe wykonanie zleconych do wykonania zadań.

2. Premię, o której mowa w ust. 1 przyznaje dyrektor przedsiębiorstwa (zjednoczenia) na podstawie regulaminu zatwierdzonego przez dyrektora centralnego zarządu.

§ 3. Stawki płac wyszczególnione w § 1 przysługują wyłącznie za czas efektywnej pracy przy spawaniu urządzeń wysokoprężnych, przy których nie wskazane jest ze względów technicznych stosowanie akordowego systemu płac. Stawki te nie mogą być stosowane przy innych pracach, oraz nie mogą być brane za podstawę przy obliczaniu wynagrodzenia za przestoje z przyczyn niezależnych od robotników i przy obliczaniu wszelkiego rodzaju dodatków do płac jak np. dodatków za pracę w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub niebezpiecznych, dodatków za godziny nadliczbowe, dodatków za kierownictwo brygadą, dodatków za pracę nocną, dodatków za rozłąkę itp.

Wynagrodzenie za przestoje z przyczyn niezależnych od robotnika oraz dodatki do płac powinny być obliczone zgodnie z obowiązującymi przepisami, tj. wg stawek płac czasowych osobistego zaszeregowania robotników.

§ 4. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 lipca 1956 roku.

MINISTER
wz. E. Świrkowski

2.

ZARZĄDZENIE nr 4 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 1 sierpnia 1956 r.

w sprawie zmiany stawek jednostkowych za wykonanie pustaków „DMS" i belek „DMS" w obowiązującym Katalogu Norm i Stawek Jednostkowych (KNSJ) dział 55.

(L. dz. TE/56)

Na podstawie uchwały nr 824/55 Prezydium Rządu z dnia 15 października 1955 r. w sprawie trybu postępowania przy przeglądzie i zmianie norm pracy oraz po porozumieniu się z Zarządem Głównym Związków Zawodowych Pracowników Budowlanych i Przemysłu Materiałów Budowlanych — zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W branżowym KNSJ na roboty przy wyrobie elementów betonowych i żelbetowych w § 55—53 oraz w § 55—93 kol. **a** i **b** — na wykonanie pustaków „DMS" oraz belek „DMS" — wprowadza się z dniem 1 sierpnia 1956 r. podwyższone stawki jednostkowe.

2. Nowe stawki jednostkowe zawierają załączniki nr 1 i nr 2 do niniejszego zarządzenia.

3. Normy czasu podane w powołanych w ust. 1 paragrafach — pozostają bez zmian.

4. Dotychczasowe stawki jednostkowe wymienione w paragrafach powołanych w ust. 1 — tracą moc obowiązującą.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1956 r.

MINISTER
wz. St. Bęć

Załącznik nr 1 do zarządzenia nr 4
Ministra Budownictwa
z dnia 1 sierpnia 1956 r.

§ 55—53

NORMY I STAWKI JEDNOSTKOWE

na wykonanie pustaków „DMS"

Opis robót.

Złożenie formy na stole wibracyjnym, przymocowanie formy do stołu, nasypanie do formy dostarczonej mieszanki. Wibrowanie, zdjęcie wsypu, wygładzenie powierzchni, wyjęcie trzpieni i rozebranie formy na stołku drewnianym przy stole wibracyjnym lub odniesienie pustaka w formie na odległość do 25 m i rozformowanie.

Skład zespołu

Zaszeregowanie	Wykonanie pustaków bez odnoszenia	Odnoszenie pustaków na stołkach	Wykonanie pustaków z odnoszeniem w formie
Betoniarz 5 kat.	1	—	1
Betoniarz 4 kat.	1	—	1
Betoniarz 3 kat.	—	2	—
Średnia stawka godzinowa	3.565	2.740	3.565

Normy czasu i stawki jednostkowe za 100 sztuk

Nazwa elementu	Wykonanie pustaków na stole bez odnoszenia	Odniesienie pustaków na stołkach na odległość do 25 m i sztaplowanie do 4 warstw	Wykonanie pustaków z odniesieniem w formie na odległość do 25 m	Nr
Pustaki DMS — 65 żużlobetonowe	4.30 / 20.00	4.30 / 15.30	8.40 / 38.90	1
Pustaki DMS — 65 gruzobetonowe	4.16 / 19.20	4 16 / 14.80	8.13 / 37.70	2
Pustaki DMS — 65 z zabetonowanym otworem, żużlobetonowe	4.77 / 22.10	4.77 / 16.90	8.78 / 40.70	3
Pustaki DMS — 65 z zabetonowanym otworem, gruzobetonowe	4.58 / 21.29	4.58 / 16.40	8.50 / 39.40	4
Pustaki DMS — 65 połówki żużlobetonowe	4.12 / 19.10	4.12 / 14.60	7.27 / 33.80	5
Pustaki DMS — 65 połówki gruzobetonowe	3.97 / 18.50	3.97 / 13.80	7.03 / 32.60	6
Pustaki DMS — 50, żużlobetonowe	3.91 / 18.10	3.91 / 13.90	7.06 / 32.80	7
Pustaki DMS — 50, gruzobetonowe	3.80 / 17.50	3.80 / 13.50	6.85 / 31.70	8
Pustaki DMS — 50, z zabetonowanym otworem, żużlobetonowe	4 30 / 20.00	4.30 / 15.30	7.81 / 36.10	9
Pustaki DMS — 50, z zabetonowanym otworem, gruzobetonowe	4.16 / 19.20	4.16 / 14.80	7.60 / 35.20	10
Pustaki DMS — 50, połówki żużlobetonowe	3.53 / 16.40	3 53 / 12.50	6.49 / 30.00	11
Pustaki DMS — 50, połówki gruzobetonowe	3.42 / 15.90	3.42 / 12.20	6.30 / 29.20	12
	A.	B.	C.	

§ 55—93 kol. a i b

Załącznik nr 2 do zarządzenia nr 4
Ministra Budownictwa
z dnia 1 sierpnia 1956 r.

NORMY I STAWKI JEDNOSTKOWE

na wykonanie belek „DMS"

Opis robót.

Doniesienie zbrojenia z odległości do 15 m, nasmarowanie formy, ułożenie zbrojenia, złożenie formy, przewiezienie dźwigiem na stół wibracyjny, sprawdzenie i podwieszenie zbrojenia.

Umocowanie formy do stołu, napełnienie formy dostarczoną mieszanką, włączenie wibratora i dopełnienie mieszanką betonową, zawibrowanie i wyłączenie wibratora.

Zawarcie powierzchni, podniesienie formy z betonem za pomocą dźwigu, przewiezienie na miejsce dojrzewania na odległość do 50 m, sprawdzenie i wypoziomowanie podkładów, ułożenie, rozebranie formy, nacechowanie belki.

Uwaga: 1. Przy zastosowaniu wibratorów przyczepnych: zamocowanie wibratorów, po zawibrowaniu pozostawienie elementu na miejscu wykonania z odniesieniem form do następnego miejsca produkcji.

2. Przy wykonaniu na stołach wibracyjnych bez suwnicy, po zawibrowaniu odniesienie na miejsce dojrzewania na odległość do 10 m.

3. Przy produkcji belek pustakowych po ułożeniu zbrojenia w formie, ułożenie rur, wyciągnięcie ich po przeniesieniu elementu na miejsce dojrzewania.

Skład zespołu

Zaszeregowanie	Belki typu „DMS" sposób wykonania	
	stoły wibracyjne	wibratory przyczepne
Żelbetoniarz 6 kat.	1	1
Żelbetoniarz 5 kat.	2	—
Żelbetoniarz 4 kat.	2	1
Żelbetoniarz 3 kat.	2	—
Średnia stawka godzinowa	3.460	3.890

Normy czasu i stawki jednostkowe na 1 mb

Długość belki w metrach	Belki typu „DMS" sposób wykonania	
	stoły wibracyjne	wibratory przyczepne
do 3,0	0.21 / 0.84	0.14 / 0.70
3,1—6,0	0.22 / 0.89	0.15 / 0.75
pow. 6,0	0.18 / 0.72	0.14 / 0.70
	a.	b.

3.

ZARZĄDZENIE nr 6 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 7 sierpnia 1956 r.

w sprawie tymczasowej struktury organizacyjnej Ministerstwa Budownictwa.

(L. dz. OR/56)

W związku z dekretem z dnia 5 lipca 1956 r. o utworzeniu Urzędu Ministra Budownictwa (Dz. U. nr 28, poz. 128 z dnia 14.7.56 r.) do czasu ustalenia w obowiązującym trybie statutu Ministerstwa Budownictwa zarządza się, co następuje *):

§ 1. W skład Ministerstwa Budownictwa wchodzą:

1. 1) Gabinet Ministra
2) Departament Kadr
3) Departament Planowania
4) Departament Organizacji
5) Departament Produkcji
6) Departament Głównego Mechanika i Energetyka
7) Departament Inwestycji
8) Zespół Oceny Projektów Inwestycyjnych — na prawach departamentu
9) Departament Zatrudnienia i Płac
10) Departament Finansowy
11) Departament Księgowości
12) Departament Ekonomiczny
13) Departament Wojskowy
14) Główny Inspektor Bezpieczeństwa i Higieny Pracy — na prawach departamentu.

2. 1) Zarząd Techniki
2) Centralny Zarząd Produkcji Materiałów Budowlanych
3) Zarząd Transportu
4) Zarząd Budżetowo-Administracyjny.

3. 1) Centralny Zarząd Projektowania
2) Centralny Zarząd Budownictwa Wiejskiego
3) Centralny Zarząd Budownictwa Wojskowego
4) Centralny Zarząd Budowy Elektrowni
5) Centralny Zarząd Konstrukcji Stalowych „Mostostal"
6) Centralny Zarząd Produkcji Elementów Budowlanych
7) Centralny Zarząd Remontu Maszyn Budowlanych
8) Centralny Zarząd Zaopatrzenia
9) Centralny Zarząd Szkolenia Zawodowego Budownictwa.

---
*) Statut Organizacyjny Ministerstwa Budownictwa nadany został uchwałą nr 528/56 Prezydium Rządu z dnia 21 sierpnia 1956 r.; w tekście zarządzenia podane są nazwy ustalone tą uchwałą.

§ 2. Ponadto w skład Ministerstwa wchodzą istniejące dotychczas w Ministerstwach Budownictwa Miast i Osiedli oraz Budownictwa Przemysłowego następujące zarządy terenowe i branżowe:

1) Centralny Zarząd Budownictwa Miejskiego Warszawa
2) Centralny Zarząd Budownictwa Miejskiego Zachód
3) Centralny Zarząd Budownictwa Miejskiego Północ
4) Centralny Zarząd Budownictwa Miejskiego Południe
5) Centralny Zarząd Budownictwa Miejskiego Śląsk
6) Centralny Zarząd Robót Inżynieryjnych
7) Centralny Zarząd Robót Instalacyjnych
8) Centralny Zarząd Budownictwa Przemysłowego Południe
9) Centralny Zarząd Budownictwa Przemysłowego Północ
10) Centralny Zarząd Budownictwa Przemysłowego Zachód
11) Centralny Zarząd Budownictwa Przemysłowego Śląsk
12) Centralny Zarząd Budownictwa Wodno-Inżynieryjnego
13) Centralny Zarząd Montażu Urządzeń Elektrycznych
14) Centralny Zarząd Instalacji Przemysłowych.

§ 3. Przy Ministrze działa Rada Naukowo-Techniczna oraz Rada Naukowo-Badawcza Budownictwa, których skład osobowy i zakres działania ustala Minister Budownictwa.

§ 4. Ministrowi podlegają:

1) Resortowa Komisja Arbitrażowa
2) Centralny Ośrodek Technicznego Normowania Pracy
3) Instytut Techniki Budowlanej
4) Instytut Budownictwa Mieszkaniowego
5) Instytut Organizacji i Mechanizacji Budownictwa
6) Zjednoczenie Przemysłowe Budowy Huty im Lenina
7) Zjednoczenie Robót Zmechanizowanych
8) Biuro Rozliczeń Budownictwa Przemysłowego
9) Nowa Huta Biuro Eksportu Budownictwa Przemysłowego
10) Zjednoczenie Budowy Pieców Przemysłowych.

§ 5. 1. Komórki wymienione w § 1 ust. 1 i 2 powstają z połączenia odpowiednich komórek Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli i Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego.

2. Zarząd Produkcji Pomocniczej (Centralny Zarząd Produkcji Materiałów Budowlanych) powstaje w miejsce dotychczasowego Departamentu Produkcji Pomocniczej Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli i przejmuje nadzór nad zagadnieniami produkcji pomocniczej niewydzielonej z przedsiębiorstw budowlano-montażowych resortu budownictwa i innymi wg osobnych ustaleń.

3. Centralny Zarząd Projektowania powstaje z połączenia Centralnych Zarządów Biur Projektów obydwu resortów.

4. Centralny Zarząd Budownictwa Wojskowego powstaje z połączenia Centralnego Zarządu Budownictwa Wojskowego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli oraz Centralnego Zarządu Budownictwa Lądowo-Inżynieryjnego Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego.

5. Centralny Zarząd Produkcji Elementów Budowlanych powstaje z połączenia Centralnego Zarządu Produkcji Elementów Budowlanych Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli i Centralnego Zarządu Produkcji Pomocniczej Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego.

6. Centralny Zarząd Remontu Maszyn Budowlanych powstaje z połączenia części operatywnej Zarządu Maszyn i Urządzeń Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli oraz Centralnego Zarządu Remontu Maszyn Budowlanych Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego. Część normatywna Zarządu Maszyn i Urządzeń przechodzi do Departamentu Głównego Mechanika.

7. Centralny Zarząd Zaopatrzenia powstaje z połączenia Centralnego Zarządu Zaopatrzenia Budownictwa Miejskiego, Centralnego Zarządu Zaopatrzenia Materiałowo-Technicznego Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego *).

8. Resortowa Komisja Arbitrażowa powstaje z połączenia resortowych komisji arbitrażowych obu resortów.

9. Centralny Ośrodek Technicznego Normowania Pracy powstaje z połączenia centralnych ośrodków technicznego normowania pracy obu resortów.

§ 6. 1. Przedsiębiorstwa (jednostki) nadzorowane przez łączące się centralne zarządy (zarządy, ośrodki) podporządkowuje się nowoutworzonym centralnym zarządom (zarządom, ośrodkom) o ile osobne postanowienia nie ustalają inaczej.

2. Dyrektorzy nowoutworzonych komórek przejmują pełny zakres kompetencji dyrektorów komórek ulegających połączeniu.

§ 7. Rozliczanie i sprawy księgowo-finansowe do końca roku budżetowego prowadzone będą oddzielnie wg dotychczasowego układu organizacyjnego.

§ 8. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 sierpnia 1956 r.

M I N I S T E R
E. Szyr

4.

ZARZĄDZENIE nr 7 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 8 sierpnia 1956 r.

w sprawie przekształcenia Wydziału dla Pracujących przy Technikum Budowlanym Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego w Gdańsku-Wrzeszczu na Technikum Budowlane dla Pracujących Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego w Gdańsku-Wrzeszczu.

(L. dz. CZSzZ/56)

Na podstawie § 2, ust. 2 i § 3, lit. c) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1951 r. w sprawie prowadzenia szkolnictwa zawodowego oraz zakresu działania Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego (Dz. U. nr 36, poz. 277) — zarządza się, co następuje:

§ 1. Z dniem 1 września 1956 r. przekształca się Wydział dla Pracujących przy Technikum Budowlanym Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego w Gdańsku-Wrzeszczu na Technikum Budowlane dla Pracujących Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego w Gdańsku-Wrzeszczu, ul. Grunwaldzka 238.

§ 2. Warunki przyjęcia do Technikum, czas trwania nauki oraz prawa i obowiązki uczniów określi statut Technikum.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 8 sierpnia 1956 r.

M I N I S T E R
wz. St. Bęć

*) W brzmieniu ustalonym zarządzeniem nr 15 Ministra Budownictwa z dnia 1 września 1956 r.

5.

ZARZĄDZENIE nr 8 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 8 sierpnia 1956 r.

w sprawie połączenia niektórych Technikum Budowlanych Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego.

(L. dz. CZSzZ/56)

Na podstawie § 2, ust. 2 i § 3, lit. c) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1951 r. w sprawie prowadzenia szkolnictwa zawodowego oraz zakresu działania Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego (Dz. U. nr 36, poz. 277) — zarządza się, co następuje:

§ 1. Z dniem 1 września 1956 r. łączy się Technikum Budowlane Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego w Gdańsku, ul. Siennicka 11, Technikum Budowlane Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego w Sopocie, ul. Łokietka 23 i Technikum Budowlane Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego w Gdańsku-Wrzeszczu, ul. Grunwaldzka 238 w jedno Technikum Budowlane Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego w Gdańsku-Wrzeszczu, ul. Grunwaldzka 238.

§ 2. 1. Majątek szkół, wymienionych w § 1, przejmie powstałe w wyniku ich połączenia Technikum Budowlane Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego w Gdańsku-Wrzeszczu, ul. Grunwaldzka 238.

2. Przejęcie i przekazanie majątku szkół, wymienionych w § 1, nastąpi na podstawie protokołów zdawczo-odbiorczych.

§ 3. Za dotychczasowe zobowiązania łączących się szkół odpowiada Technikum powstałe w wyniku ich połączenia.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 8 sierpnia 1956 r.

M I N I S T E R
wz. St. Bęć

6.

ZARZĄDZENIE nr 11 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 17 sierpnia 1956 r.

w sprawie zlecania robót budowlano-montażowych spółdzielniom i jednostkom gospodarki nieuspołecznionej.

(L. dz. Pl/III/56)

W celu ujednolicenia oraz usprawnienia zasad zlecania przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, podległe Ministrowi Budownictwa, drobnych robót budowlano-montażowych spółdzielniom i jednostkom gospodarki nieuspołecznionej zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zlecanie robót budowlano-montażowych objętych planem inwestycyjnym spółdzielniom pracy, pomocniczym spółdzielniom rzemieślniczym oraz innym jednostkom gospodarki nieuspołecznionej (np. indywidualnym rzemieślnikom) — należy ograniczyć do przypadków wyjątkowych i gospodarczo uzasadnionych.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo budowlano-montażowe, kierując się zasadami oszczędności, może zlecić:

1) spółdzielni pracy — wykonanie robót budowlano-montażowych:
   a) nietypowych (nieprofilowych) dla zlecającego przedsiębiorstwa, o charakterze specjalistycznym,
   b) wykończeniowych — w okresie spiętrzenia tych robót;
2) pomocniczej spółdzielni rzemieślniczej oraz innym jednostkom gospodarki nieuspołecznionej — wykonanie specjalistycznych robót budowlano-montażowych, których wartość kosztorysowa nie przekracza 10.000.— zł.

§ 2. 1. Zlecenia robót, określonych w § 1 ust. 2, spółdzielniom pracy powinny być dokonywane według zasad i trybu ustalonych przepisami zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 23 marca 1951 r. w sprawie spółdzielni, którym mogą być udzielane zamówienia w zakresie robót budowlanych na równi z przedsiębiorstwami państwowymi (Mon. Pol. nr A-28, poz. 363).

2. Wartość kosztorysowa zleceń określonych w § 1 ust. 2 pkt 1) lit. a) i b) nie może przekroczyć sumy 300.000 zł.

§ 3. 1. Zlecanie robót budowlano-montażowych innych niż wymienione w § 1 ust. 2, może być dokonywane tylko za zgodą jednostek nadrzędnych (centralnych zarządów, zarządów).

2. Jeżeli decyzja, o której mowa w ust. 1, ma dotyczyć zamówienia udzielonego spółdzielni pracy, a przekraczającego wartość kosztorysową 300.000 zł — powinna być podjęta w porozumieniu z Centralnym Związkiem Spółdzielczości Pracy.

§ 4. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 17 sierpnia 1956 r.

2. Równocześnie tracą moc obowiązującą:

1) zarządzenie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 27 lipca 1955 r. w sprawie zlecania robót spółdzielniom pracy i spółdzielniom pomocniczym przez jednostki podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli wraz z okólnikiem Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 29 września 1955 r. w sprawie zlecania robót budowlano-montażowych spółdzielniom,
2) zarządzenie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 12 listopada 1955 r. w sprawie zlecania robót spółdzielniom,
3) przepisy § 4 okólnika nr 58 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 24 grudnia 1955 r. w sprawie korzystania z usług spółdzielni i jednostek gospodarki nieuspołecznionej (Dz. Urz. MBMiO nr 24, poz. 178),
4) przepisy § 12 pkt 1) okólnika nr 27 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 17 maja 1955 r. w sprawie udzielania zamówień na dostawy, roboty i usługi (Biul. Min. Bud. Przem. nr 11, poz. 76).

3. W § 1 ust. 2 okólnika nr 27 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 17 maja 1955 r. skreśla się: „i 12".

4. Pozostałe przepisy okólnika nr 27 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 17 maja 1955 r. w sprawie udzielania zamówień na dostawy, roboty i usługi (Biul. Min. Bud. Przem. nr 11, poz. 76), w brzmieniu okólnika nr 29 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 17 maja 1956 r. (Biul. Min. Bud. Przem. nr 8, poz. 55) nie mają zastosowania przy zlecaniu robót budowlano-montażowych spółdzielniom i jednostkom gospodarki nieuspołecznionej.

M I N I S T E R
E. Szyr

7.

ZARZĄDZENIE nr 12 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 22 sierpnia 1956 r.

w sprawie zmiany zasad premiowania pracowników Biura Projektów Urządzeń Wodnych Budownictwa Przemysłowego.

(L. d. CP/NZ/56)

W porozumieniu z Państwową Komisją Płac zarządza się, co następuje:

§ 1. Z dniem 1 lipca 1956 r. wprowadza się zasady premiowania pracowników Biura Projektów Urządzeń Wodnych ustalone w załączniku do zarządzenia.

§ 2. W zakresie spraw nie uregulowanych zarządzeniem należy stosować postanowienia zawarte w zarządzeniu nr 100 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 23 sierpnia 1954 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników państwowych biur projektów budownictwa przemysłowego (Biuletyn Min. Bud. Przem. nr 18, poz. 108).

§ 3. 1. Niewykorzystany przez Biuro Projektów Urządzeń Wodnych w bieżącym roku fundusz premiowy obowiązującego dotychczas wskaźnika premiowego „C" (oszczędność) może być wykorzystany w okresie do końca bieżącego roku w formie premii za jakość (wskaźnik „B") ustalonej zarządzeniem.

2. Ponadto zezwala się na zwiększenie planu funduszu płac (w części premiowej) na III kwartał o kwotę stanowiącą 3% sumy płac zasadniczych planowanych na I półrocze 1956 r.

§ 4. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 lipca 1956 r.

M I N I S T E R
E. Szyr

Załącznik do zarządzenia nr 12
Ministra Budownictwa
z dnia 22 sierpnia 1956 r.

REGULAMIN

premiowania pracowników Biura Projektów Urządzeń Wodnych.

Zasady premiowania pracowników I grupy premiowej

§ 1. 1. W Biurze Projektów Urządzeń Wodnych obowiązują w stosunku do pracowników I grupy premiowej następujące wskaźniki premiowe:

a) terminowość — wskaźnik „A"
b) jakość — wskaźnik „B".

2. Fundusz premiowy na wypłaty premii za wskaźnik:
„A" stanowi 30% płac podstawowych
„B" stanowi 25% płac podstawowych.

3. Rozliczenie ww. funduszów następuje co pół roku (kalendarzowego).

§ 2. Premia za wskaźnik „A" wypłacana jest na warunkach określonych w załączniku nr 2 do zarządzenia nr 100 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 23 sierpnia 1954 r.

§ 3. 1. Premię według wskaźnika „B" wypłaca się w okresach miesięcznych za wysoką jakość i ekonomiczność opracowanych projektów oraz uwzględnienie w przyjętych rozwiązaniach projektowych wymogów postępu technicznego i typizacji.

2. Premię według wskaźnika „B" dla zespołu w wysokości do 40% sumy płac zasadniczych pracowników zespołu ustala Dyrektor biura opierając się na ocenie jakości prac projektowych (zakończonych w danym okresie), dokonanych przez Radę Techniczną.

3. W przypadku niezakończenia żadnej z prac w danym okresie, Dyrektor biura może przyznać premię według wskaźnika „B" najwyżej w wysokości uzyskanej przez zespół w ubiegłym okresie.

4. Podział kwoty premii przyznanej dla zespołu na wniosek kierownika pracowni a zatwierdza Dyrektor.

5. W przypadkach uzasadnionej reklamacji jakości opracowań Dyrektor biura obowiązany jest pozbawić (częściowo lub całkowicie) premii według wskaźnika „B" zespół, który dokumentację opracował.

Decyzja Dyrektora w tym zakresie może dotyczyć jednego lub kilku okresów premiowych.

§ 4. Ewentualne odwołania pracowników od decyzji Dyrektora w sprawach premiowych (oceny jakości prac) załatwia ostatecznie Dyrektor Centralnego Zarządu Projektowania na podstawie opinii właściwych komórek (Centralnej Rady Technicznej lub kierowników właściwych wydziałów).

Zasady premiowania pracowników II i III grupy premiowej

§ 5. 1. Planowany fundusz premiowy dla pracowników: a) II grupy premiowej stanowi 55% sumy płac zasadniczych, b) III grupy premiowej stanowi 40% sumy płac zasadniczych.

2. Niezależnie od ustaleń zawartych w pkt 1) dla pracowników II i III grupy premiowej tworzy się dodatkową pulę premiową (poza planem funduszu płac) w wysokości 12% sumy wypłaconych kwot premii według wskaźnika „B" pracownikom I grupy premiowej.

Rozliczenie ponadplanowej puli premiowej następuje z końcem roku kalendarzowego.

§ 6. Pracownicy II grupy premiowej otrzymują premię z 55%-owego funduszu premiowego w okresach miesięcznych na warunkach określonych w załączniku nr 2 do zarządzenia nr 100 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 23 sierpnia 1954 r.

§ 7. 1. Niezależnie od premii określonej w § 6 pracownicy II grupy premiowej mogą w okresach kwartalnych otrzymać dodatkową premię z 12%-owej pozaplanowej puli w wysokości ustalonej każdorazowo przez Dyrektora za:

a) osobiste przyczynienie się do jak najszerszego wdrażania w opracowywanych projektach wymagań postępu technicznego i ekonomiki,

b) osobiste przyczynienie się do wykorzystywania w opracowywanych projektach istniejących rozwiązań (projektów lub ich części typowych i powtarzalnych lub innych o wysokiej wartości technicznej i ekonomicznej) oraz osobisty wkład pracy przy projektach uznanych za typowe lub powtarzalne.

2. Premia przewidziana w pkt. 1) może być również wypłacona pracownikowi III grupy premiowej pod warunkiem uczynienia zadość wymaganiom obowiązującym pracowników II grupy premiowej.

§ 8. 1. Premię dla pracowników II grupy premiowej (z wyjątkiem Dyrektora i Naczelnego Inżyniera) zatwierdza Dyrektor. Premię dla Dyrektora i Naczelnego Inżyniera zatwierdza Dyrektor Centralnego Zarządu Projektowania.

2. Oceny pracy pracowników II grupy premiowej i decyzja o przyznaniu premii powinna być zawarta w protokole podpisanym przez Dyrektora i Naczelnego Inżyniera.

Część protokołu zawierająca ustalenie wysokości premii stanowi podstawę do sporządzenia listy płac.

§ 9. Premię dla pracowników III grupy premiowej przyznaje Dyrektor biura w wysokości i na zasadach ustalonych postanowieniami § 16 załącznika nr 2 do zarządzenia nr 100 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 23 sierpnia 1954 r.

§ 10. 1. Planowany fundusz płac Biura Projektów Urządzeń Wodnych podlega zasadom korekty ustalonym w piśmie Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 28 września 1954 r. znak: PN3C-II-149.

2. Niewykorzystane różnice pomiędzy skorygowanym planem funduszu płac zasadniczych a rzeczywistym funduszem płac zasadniczych mogą być przeniesione na zwiększenie limitu premiowego według wskaźnika „A".

3. Przerzuty pomiędzy kwotami premii wg wskaźnika „A" i „B" są niedopuszczalne.

8.

ZARZĄDZENIE nr 15 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 1 września 1956 r.

w sprawie nadania tymczasowego regulaminu organizacyjnego Centralnemu Zarządowi Produkcji Materiałów Budowlanych (Zarządowi Produkcji Pomocniczej).

(L. dz. CZPMB/1/1/56)

§ 1. W wykonaniu postanowień § 2 uchwały nr 528/56 Prezydium Rządu z dnia 21 sierpnia 1956 r. w sprawie nadania tymczasowego statutu organizacyjnego Ministerstwu Budownictwa, nadaje się Centralnemu Zarządowi Produkcji Materiałów Budowlanych (Zarządowi Produkcji Pomocniczej) niniejszy tymczasowy regulamin organizacyjny.

§ 2. 1. Głównym zadaniem Centralnego Zarządu jest kierowanie prowadzeniem i rozwojem produkcji następujących materiałów budowlanych w zakresie resortu:

1) żwiru i pospółki,
2) grysów twardych i klińców,
3) kamienia łamanego, brukowca, kostki, tłucznia i grysów marmurowych,
4) żużla paleniskowego,
5) belek i pustaków stropowych prefabrykowanych typu DMS i podobnych,
6) prefabrykowanych betonowych pustaków ściennych,
7) wyrobów z lastrico, ksylolitu i innych materiałów okładzinowych i posadzkowych,
8) stolarki budowlanej, tarcicy, deszczułek posadzkowych produkowanych w zakładach resortu,
9) innych, według osobnych ustaleń.

2. W szczególności do zakresu działania Centralnego Zarządu należy:

1) kierowanie i nadzorowanie działalności przedsiębiorstw i zakładów bezpośrednio mu podległych,
2) bilansowanie w skali resortu produkcji materiałów budowlanych wyżej wymienionych,
3) inicjowanie i udzielanie pomocy w uruchamianiu i prowadzeniu produkcji wyżej wymienionych materiałów budowlanych przez jednostki organizacyjne resortu,
4) wnioskowanie i współdziałanie przy stwarzaniu warunków technicznych i ekonomicznych, sprzyjających ilościowemu i jakościowemu rozwojowi produkcji wyżej wymienionych materiałów budowlanych,
5) analizowanie kosztów produkcji i wnioskowanie o ustalenie właściwych cen na wydobywane lub wytwarzane materiały budowlane, objęte zakresem działania Centralnego Zarządu.

§ 3. 1. Dyrektor Centralnego Zarządu, w odniesieniu do przedsiębiorstw i zakładów produkujących wymienione w § 2 materiały, a podporządkowanych innym centralnym zarządom, uprawniony jest do:

1) przeprowadzania badań w zakresie wymienionym w § 2 pkt 3—5,
2) zbierania potrzebnych danych,
3) inicjowania i wypowiadania się w zakresie inwestycji,
4) zgłaszania wniosków o uruchamianie i zwijanie zakładów,
5) zgłaszania wniosków o ustalenie profilu i wielkości zadań produkcyjnych zakładów.

2. Przenosi się uprawnienia Dyrektora Centralnego Zarządu Produkcji Elementów Budowlanych (daw. C. Z. Prod. Pom. M.B.Przem.) w zakresie kruszywa i kamieniołomów, ujęte w § 2 pkt 3 zarządzenia nr 96 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 15 września 1955 r. w sprawie przekazania niektórych decyzji i czynności do kompetencji centralnych zarządów oraz zmiany zakresu czynności niektórych komórek organizacyjnych Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego oraz ujęte w zarządzeniu nr 128 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 15 grudnia 1955 r. w sprawie opracowania, trybu zatwierdzania i kontroli wykonania szczegółowych planów robót górniczych w zakładach górniczych odkrywkowych (kamieniołomach) podległych Ministerstwu Budownictwa Przemysłowego — na Dyrektora Centralnego Zarządu Produkcji Materiałów Budowlanych.

§ 4. 1. Centralnym Zarządem kieruje dyrektor przy pomocy zastępcy do spraw technicznych i zastępcy do spraw ekonomicznych.

2. Centralny Zarząd składa się z następujących komórek:

1) Wydziału Planowania,
2) Starszego Instruktora Kadr,
3) Wydziału Wyrobów Betonowych,
4) Wydziału Stolarni i Tartaków,
5) Wydziału Kruszywa i Kamienia,
6) Wydziału Zaplecza Technicznego,
7) Wydziału Zaopatrzenia i Transportu,
8) Głównego Księgowego,
9) Sekretariatu Głównego.

§ 5. Z dniem 1 października 1956 r. Centralny Zarząd Produkcji Materiałów Budowlanych przejmie od Centralnego Zarządu Produkcji Elementów Budowlanych nadzór nad następującymi przedsiębiorstwami:

1) Stalinogrodzkim Przedsiębiorstwem Eksploatacji Kruszywa i Kamieniołomów,
2) Warszawskim Przedsiębiorstwem Eksploatacji Kruszywa i Kamieniołomów,

3) Zakładami Stolarki Budowlanej w Wołominie,

4) Zakładami Stolarki Budowlanej we Wrocławiu — Psie Pole,

5) Zakładami Produkcji Elementów Budowlanych w Poznaniu.

Ponadto Centralnemu Zarządowi Produkcji Materiałów Budowlanych zostaje podporządkowane Przedsiębiorstwo Eksploatacji Żużla Paleniskowego w Stalinogrodzie.

§ 6. Zamknięcia bilansowe i rozliczenia za rok 1956 kontynuowane będą na dotychczasowych zasadach.

§ 7. Pracownikom Centralnego Zarządu Produkcji Materiałów Budowlanych do czasu formalnego załatwienia przyznaje się płace wg tabeli B przewidziane w załączniku nr 1 do uchwały nr 197 Rady Ministrów z dnia 16 kwietnia 1956 r. w sprawie zmiany uchwały z 19 lutego 1949 r. dotyczącej ryczałtowego wynagrodzenia pracowników państwowych.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1956 r.

Jednocześnie w § 5 ust. 7 zarządzenia nr 6 Ministra Budownictwa z dnia 7 sierpnia 1956 r. skreśla się następujące wyrazy: „oraz komórki do spraw drewna Departamentu Produkcji Pomocniczej Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli".

M I N I S T E R
E. Szyr

9.

ZARZĄDZENIE nr 16 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 30 sierpnia 1956 r.

w sprawie zasad wynagradzania operatorów sprzętu ciężkiego i średniego.

(L. dz. ZP/3/56)

W celu ujednolicenia zasad wynagradzania operatorów sprzętu ciężkiego i średniego, zatrudnionych w przedsiębiorstwach resortu Ministra Budownictwa, w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Operatorzy sprzętu ciężkiego i średniego, zatrudnieni w przedsiębiorstwach resortu Ministra Budownictwa w przypadku, gdy względy techniczne uniemożliwiają pracę na akord — otrzymują oprócz przysługującego wynagrodzenia dniówkowego premię w wysokości do 60% zarobku dniówkowego (godzinowego).

2. Premię przyznaje dyrektor przedsiębiorstwa w porozumieniu z radą zakładową.

3. Uzyskanie premii w pełnej wysokości uzależnia się od właściwego wykonania roboty pod względem jakości i terminie z góry określonym oraz od przestrzegania dyscypliny pracy i przepisów BHP.

4. Określenie roboty, terminu wykonania oraz warunki premiowania powinny być podane do wiadomości pracownikowi na piśmie przed przystąpieniem do pracy.

§ 2. Zarządzenie nie dotyczy maszynistów zatrudnionych w okresie docierania ciężkich maszyn budowlanych.

§ 3. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1956 r.

2. Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie nr 150 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 4 lipca 1956 r. w sprawie zasad wynagradzania operatorów sprzętu ciężkiego i średniego (Dz. Urz. MBMiO nr 16, poz. 116).

M I N I S T E R
wz. R. Piotrowski

10.

ZARZĄDZENIE nr 18 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 1 września 1956 r.

w sprawie zasad dokonywania odpisów na fundusz zakładowy w przedsiębiorstwach przemysłowych podległych Ministrowi Budownictwa.

(L. dz. Fi/2/303/619/56)

W wykonaniu postanowień dekretu z dnia 18 lutego 1955 r. o funduszu zakładowym i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1955 r. w sprawie wykonania dekretu o funduszu zakładowym (Dz. U. nr 9, poz. 52 i 58) oraz zarządzenia nr 376 Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 1955 r. w sprawie odpisów na fundusz zakładowy (Mon. Pol. nr 120, poz. 1584) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa przemysłowe określone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1955 r. w sprawie wykonania dekretu o funduszu zakładowym (Dz. U. nr 9, poz. 52), odprowadzają na fundusz zakładowy 0,5% planowanego funduszu płac oraz 20% ponadplanowego zysku lub kwoty, o którą zmniejszono planową stratę w przypadkach spełnienia warunków określonych w § 2.

§ 2. 1. Odpisów na fundusz zakładowy i akumulacji środków w wysokości tych odpisów dokonuje się w przedsiębiorstwach, które:

— wykonają plan produkcji towarowej w cenach zbytu oraz ustalonym asortymencie,
— wykonają plan obniżki kosztów produkcji porównywalnej i nie przekroczą planu kosztów produkcji (porównywalnej i nieporównywalnej),
— osiągną co najmniej planowy zysk lub nie przekroczą planowej straty.

2. W uzasadnionych przypadkach poszczególne przedsiębiorstwa, na podstawie indywidualnych wniosków centralnych zarządów (zarządów) zatwierdzonych przez Ministra Budownictwa, mogą być uprawnione do tworzenia funduszu zakładowego na podstawie wykonania planu produkcji globalnej w cenach bieżących zamiast planu produkcji towarowej w cenach zbytu, przy zachowaniu pozostałych warunków określonych w ust. 1.

§ 3. Dokonanie odpisów na fundusz zakładowy podlega zatwierdzeniu przez właściwy centralny zarząd.

§ 4. Przedsiębiorstwa przemysłowe będące w budowie lub przebudowie mogą być zwolnione z obowiązku tworzenia funduszu zakładowego na podstawie indywidualnych wniosków centralnych zarządów (zarządów) zatwierdzonych przez Ministra Budownictwa.

§ 5. Wnioski w sprawach określonych w § 2 ust. 2 oraz w § 4 powinny być przedstawiane Ministrowi Budownictwa za pośrednictwem Departamentu Finansów.

§ 6. 1. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 lipca 1956 r.

2. Jednocześnie tracą moc:

1) zarządzenie nr 30 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 4 lutego 1956 r. w sprawie utworzenia funduszu zakładowego w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli (Dz. Urz. MBMiO nr 2, poz. 16);

2) pismo Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 13 kwietnia 1955 r. znak DF/III/30/55 uprawniające zakłady nadzorowane przez Centralny Zarząd Remontu Maszyn Budowlanych do tworzenia funduszu zakładowego.

MINISTER
wz. R. Piotrowski

11.

ZARZĄDZENIE nr 19 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 1 września 1956 r.

w sprawie fakturowania usług transportowych świadczonych dla oddziałów zaopatrzenia robotniczego (OZR).

(Fi/2/303/620/56)

W celu ujednolicenia zasad rozliczania usług transportowych świadczonych dla oddziałów zaopatrzenia robotniczego, zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa transportowe nadzorowane przez Zarząd Transportu fakturują usługi wykonane dla oddziałów zaopatrzenia robotniczego według obowiązujących stawek, bez stosowania jakichkolwiek ulg i bonifikat.

§ 2. Bazy transportowe zjednoczeń, przy których działają oddziały zaopatrzenia robotniczego, fakturują usługi wykonane na rzecz tych OZR po koszcie własnym (koszty paliwa i robocizny) zgodnie z ustaleniami § 21 ust. 1 pkt 3 uchwały nr 244/56 Rady Ministrów z dnia 11 maja 1956 r. w sprawie zmian organizacji i działalności oddziałów zaopatrzenia robotniczego (Mon. Pol. nr 57, poz. 620).

§ 3. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1956 roku.

2. Równocześnie tracą moc:

1) zarządzenie nr 189 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 21 listopada 1955 r. w sprawie rozliczania usług transportowych świadczonych dla OZR,

2) okólnik nr 45 Ministra Budownictwa Przemysłowego — Centralny Zarząd Transportu z dnia 2 sierpnia 1955 r. w sprawie zasad wykonywania usług transportowych oraz gospodarowania środkami transportowymi, obsługującymi oddziały zaopatrzenia robotniczego.

MINISTER
wz. R. Piotrowski

12.

ZARZĄDZENIE nr 20 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 5 września 1956 r.

w sprawie zmiany zasad premiowania pracowników umysłowych zatrudnionych w zakładach nadzorowanych przez Centralny Zarząd Produkcji Elementów Budowlanych za wykonanie planu kosztów własnych.

(L. dz. ZP/3/56)

W porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zarządza się, co następuje:

§ 1. W regulaminie premiowania, stanowiącym załącznik do zarządzenia nr 129 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 12 czerwca 1956 r. w sprawie zasad premiowania pracowników umysłowych zatrudnionych w zakładach nadzorowanych przez Centralny Zarząd Produkcji Elementów Budowlanych za wykonanie planu kosztów własnych (Dz. Urz. MBMiO nr 15, poz. 105) wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 3 § 5 cyfrę „0,3%" zastępuje się cyfrą „1%" oraz cyfrę „50%" zastępuje się cyfrą „30%";

2) dodaje się nowy § 6 o następującym brzmieniu:

„§ 6. 1. W uzasadnionych przypadkach Dyrektor Centralnego Zarządu Produkcji Elementów Budowlanych może przyznać prawo do premii za obniżenie planowanych kosztów własnych przedsiębiorstwa pracownikom umysłowym, zatrudnionym w przedsiębiorstwie, zajmującym stanowiska nie wymienione w § 5 ust. 2 regulaminu.

2. Do pracowników, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie wszystkie postanowienia regulaminu".

3) Dotychczasowe §§ 6, 7, 8, 9 i 10 regulaminu otrzymują kolejne oznaczenie jako §§ 7, 8, 9, 10 i 11.

§ 2. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 lipca 1956 r.

MINISTER
wz. R. Piotrowski

13.

ZARZĄDZENIE nr 21 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 3 września 1956 r.

w sprawie planowania i sprawozdawczości ogólnej.

(L. dz. GM/1/3221/56)

W związku z okólnikiem nr 217 Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 sierpnia 1956 r. o zniesieniu obowiązku nadsyłania do Urzędu Rady Ministrów przewidzianych okólnikiem nr 25 Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 grudnia 1950 r. kwartalnych planów pracy ministerstw i sprawozdań z wykonania tych planów, zarządza się, co następuje:

§ 1. Uchyla się:

1) zarządzenie nr 178 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 28 listopada 1951 r. w sprawie planowania prac w Ministerstwie Budownictwa Przemysłowego i sprawozdawczości z ich wykonania,

2) zarządzenie nr 195 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 12 sierpnia 1953 r. w sprawie planowania i sprawozdawczości ogólnej.

§ 2. Zarządzenie obowiązuje od dnia 20 sierpnia 1956 r.

MINISTER
E. Szyr

14.

ZARZĄDZENIE nr 23 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 6 września 1956 r.

w sprawie niestosowania sankcji pozbawienia lub zmniejszenia premii produkcyjnej w niektórych przypadkach względnego przekroczenia planu funduszu płac robotników produkcji podstawowej.

(L. dz. PL/6/4906/56)

§ 1. 1. W przypadkach względnego przekroczenia miesięcznego planu funduszu płac robotników produkcji podstawowej spowodowanego stosowaniem nowych zwiększonych cen jednostkowych robocizny na niektóre rodzaje robót przy niezwiększonym funduszu płac, dyrektorzy przedsiębiorstw budowlano-montażowych są upoważnieni do wypłaty miesięcznych premii w pełnej wysokości pracownikom umysłowym zarządów budów, kierownictw robót i odcinków budowlano-montażowych, bez stosowania sankcji pozbawienia lub zmniejszenia premii za względne przekroczenie funduszu płac.

2. Względne przekroczenie miesięcznego planu funduszu płac w przypadkach, o których mowa w ust. 1, powinno być udokumentowane przez kierownika budowy, roboty lub odcinka budowlano-montażowego.

§ 2. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 lipca 1956 r.

MINISTER
wz. R. Piotrowski

15.

ZARZĄDZENIE PREZESA KOMITETU DO SPRAW URBANISTYKI I ARCHITEKTURY i MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 8 sierpnia 1956 r.

w sprawie właściwego stosowania konstrukcji dachowych w budownictwie ogólnym.

W związku z koniecznością oszczędzania drewna budowlanego oraz zarysowującym się poważnym niedoborem dachówki ceramicznej pogłębionym nieodpowiednią jej jakością — należy ustalić właściwe proporcje w projektowaniu konstrukcji dachów stromych i płaskich w sposób zapewniający zaopatrzenie w odpowiednie materiały budowlane w ramach bilansów materiałowych.

W związku z ustalonymi zadaniami produkcyjnymi Ministerstwa Budownictwa oraz bilansami materiałowymi Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wszystkie budynki o wysokości 4 i więcej kondygnacji w zasadzie powinny być zaprojektowane z dachami płaskimi. Wyjątek od tej zasady mogą stanowić budynki: zabytkowe, położone w przerwach pomiędzy istniejącą zabudową, specjalnie usytuowane oraz budynki, w których wykorzystanie poddasza jest funkcjonalnie i ekonomicznie uzasadnione.

2. Budynki o wysokości 2 i 3 kondygnacji mogą być projektowane z dachami stromymi i płaskimi, zależnie od usytuowania w otoczeniu zabudowy o przeważającym charakterze pokryć.

3. Budynki o wysokości 1 kondygnacji w zasadzie powinny być projektowane z dachami stromymi, przy czym należy również wziąć pod uwagę konieczność projektowania zespołów budynków z dachami płaskimi.

4. Przy projektowaniu dachów płaskich i stromych należy dążyć do stosowania połaci dwuspadowych ze szczytami, a to ze względu na lepsze wykorzystanie poddasza, prostszą i bardziej nadającą się do prefabrykacji więźbę dachową oraz oszczędność materiałów dekarskich.

5. Przy projektowaniu dachów stromych należy uwzględniać pokrycia ceramiczne, cementowe oraz eternitowe.

6. W przypadkach konieczności zastosowania dachów stromych należy w pierwszym rzędzie projektować prefabrykowaną więźbę dachową żelbetową wraz z przykryciem prefabrykowanym z uwzględnieniem wodoszczelnej powłoki (np. kazeinowo-cementowej).

7. Podstawowym uzasadnieniem do zaprojektowania dachów stromych powinno być umotywowane wykorzystanie poddasza oraz właściwe ukształtowanie krajobrazu i kompozycji zespołów budynków.

8. W wykonaniu uchwały nr 871/55 Prezydium Rządu z dnia 29 października 1955 r. w sprawie wzmożenia oszczędności materiałów drzewnych oraz właściwego gospodarowania tymi materiałami w poszczególnych dziedzinach gospodarki narodowej (Mon. Pol. nr 111, poz. 1449) należy stosować dla dachów stromych wyłącznie konstrukcje według stypizowanych projektów uwzględniających najoszczędniejsze stosowanie materiałów drzewnych.

§ 2. Ostro występujący w roku 1956 deficyt dachówki ceramicznej zmusza w wielu przypadkach przedsiębiorstwa budowlano-montażowe do zmiany zaprojektowanych dachów stromych na dachy płaskie.

W celu zapewnienia więc odpowiedniego zaprojektowania zamiennych konstrukcji dachowych zobowiązuje się:

1. Głównych architektów do opiniowania i wydawania ostatecznej decyzji zezwalającej na zamianę dachu stromego na płaski w terminie sześciodniowym od daty przedłożenia wniosków, zgłoszonych przez przedsiębiorstwo budowlano-montażowe. Decyzję co do zmiany konstrukcji dachowej będą podejmować główni architekci na podstawie dokładnego zapoznania się z projektem, możliwościami produkcyjnymi przedsiębiorstwa wnioskującego, uwzględnienia ewentualnego przeniesienia funkcji poddasza oraz nawiązania do kompozycji urbanistycznej osiedla i otoczenia.

2. Dyrektorów przedsiębiorstw budowlano-montażowych, w porozumieniu z inwestorem, do wydawania zleceń na dokonanie stosownych zmian w dokumentacji technicznej przez właściwe biura projektowe i w miarę możności przez autorów projektów. Koszty poniesione w związku z dokonaniem zmian w dokumentacji technicznej zrefundują przedsiębiorstwa budowlano-montażowe w rachunku ostatecznym za wykonanie robót.

3. Dyrektorów biur projektowych do zapewnienia wykonania zmian w dokumentacji technicznej, w pierwszej kolejności i w takim terminie, aby było fizycznie możliwe wykonanie zadań planu inwestycyjnego 1956 r.

4. Dyrektorów przedsiębiorstw budowlano-montażowych do uruchomienia produkcji prefabrykowanych więźb żelbetowych — zależnie od rodzaju konstrukcji i warunków miejscowych — bądź w produkcji pomocniczej, bądź bezpośrednio na placu budowy.

§ 3. Dla uniknięcia w latach 1957 i 1958 trudności, które zaistniały w realizacji planu inwestycyjnego w 1956 roku — zgodnie z postulatami funkcjonalnymi, ekonomicznymi i plastycznymi oraz możliwością wzrostu dalszej produkcji dachówki i więźb prefabrykowanych, zobowiązuje się:

1. Przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, produkcji pomocniczej i zjednoczenia budownictwa wiejskiego:

a) do przyjmowania zleceń na wykonanie robót budowlano-montażowych udokumentowanych wyłącznie projektami uwzględniającymi rozwiązania dachów zgodnie z postanowieniami § 1;

b) do rozszerzenia produkcji prefabrykowanych więźb dachowych oraz pokryć płytowych w oparciu o postępowe projekty i przeprowadzone doświadczenia na prototypach.

2. Biura projektowe resortu budownictwa do obejmowania zleceniami na wykonanie projektów indywidualnych i typowych takiego zakresu, by wykonane były alternatywne rozwiązania więźb dachowych dla pokrycia stromego i płaskiego w tych wszystkich przypadkach, w których ze względów architektonicznych jest to możliwe.

§ 4. Do ustalenia właściwych proporcji w projektowaniu w latach 1956—1957 dachów płaskich i stromych podaje się poniżej orientacyjne dopuszczalne cyfry procentowego udziału dachów stromych w ogólnej ilości zaprojektowanych budynków o:

a) 4 kondygnacjach i wyżej — maksymalnie do 5%

b) 2—3 kondygnacjach „ do 45%

c) 1 kondygnacji „ do 75%.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1956 r.

PREZES KOMITETU DO SPRAW URBANISTYKI I ARCHITEKTURY	MINISTER BUDOWNICTWA
Z. Skibniewski	**wz. E. Świrkowski**

16.

OKÓLNIK nr 2 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 3 sierpnia 1956 r.

w sprawie cen za wynajem sprzętu budowlanego.

(Dep. Ekonom/ZWK/56)

W celu ujednolicenia rozliczeń za wynajem sprzętu budowlanego oraz pogłębienia rozrachunku gospodarczego baz sprzętowych ustala się, co następuje:

§ 1. Z dniem 1 lipca 1956 r. wprowadza się w życie instrukcję tymczasową w sprawie cen za wynajem sprzętu budowlanego, stanowiącą załącznik do niniejszego okólnika.

§ 2. Z dniem 30 czerwca 1956 r. przestają obowiązywać ceny oraz tracą moc podstawy rozliczeń za wynajem sprzętu, niezgodne z ustaleniami instrukcji, o której mowa w § 1.

§ 3. Rozliczenia za pracę sprzętu wykonaną przed dniem 1 lipca 1956 r. oraz za związane z tym wzajemne świadczenia wynajmującego i użytkownika sprzętu, dokonać należy na dotychczasowych zasadach pod warunkiem, że rozliczenia te zostaną dokonane najpóźniej do dnia 15 sierpnia 1956 r.

M I N I S T E R
wz. K. Jaworski

Załącznik do okólnika nr 2 Ministra Budownictwa z dn. 3 sierpnia 1956 r.

INSTRUKCJA TYMCZASOWA

w sprawie cen pobieranych za wynajem sprzętu budowom, przedsiębiorstwom lub zakładom przez bazy sprzętu lub inne komórki organizacyjne powołane do eksploatowania sprzętu budowlanego.

§ 1. 1. Podstawą do obliczania należności za wynajem sprzętu budowlanego jest maszynogodzina pobytu sprzętu na budowie, w gotowości do pracy, niezależnie od faktycznego wykorzystania maszyny przez użytkownika.

2. Dokumentem stanowiącym podstawę określenia ilości maszynogodzin pobytu sprzętu na budowie jest raport dzienny pracy maszyn (wzór MF1).

3. Ilość maszynogodzin pobytu sprzętu na budowie należy obliczać mnożąc ilość dni pobytu (dzień rozpoczęty liczy się jako cały dzień) przez tę ilość godzin pracy danego sprzętu na dobę, jaką ustalono w umowie wynajmu sprzętu, zawartej pomiędzy wynajmującym a użytkownikiem, nie mniej jednak niż 6 godzin w sobotę oraz 8 godzin w pozostałe dni robocze.

Wymienione ilości godzin pracy sprzętu nie dotyczą jednostek sprzętu ciężkiego, dla których zgodnie z zarządzeniem nr 112 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 3 sierpnia 1951 r. (Biul. MBPrzem. nr 1a, poz. 1), wymagana jest praca dwuzmianowa tj. 12 godzin w sobotę oraz 16 godzin w pozostałe dni robocze. (Dotyczy to koparek, spycharek, zgarniarek, lokomotywek spalinowych i parowych oraz ciężkich kompresorów).

Do ilości maszynogodzin obliczonych na podstawie dziennych raportów pracy maszyn (wzór MF1) wprowadzone mogą być poprawki:

1) w przypadku, gdy użytkownik w którymkolwiek dniu zatrudnia sprzęt ponad umówioną ilość godzin pracy na dobę — każda taka ponadumowna godzina (licząc rozpoczętą godzinę za pełną) zwiększa wyliczoną ilość maszynogodzin pobytu sprzętu na budowie, niezależnie od tego, że w tymże dniu lub w innych dniach użytkownik nie w pełni wykorzystał godziny gotowości sprzętu do pracy;

2) w przypadku, gdy z winy wynajmującego dana jednostka sprzętu nie jest w gotowości do pracy lub też nie może wykonywać pracy dlatego, że stanowi element kompleksowego zespołu sprzętowego, w którym brak gotowości do pracy jakiegokolwiek elementu tego zespołu powoduje niemożność pracy danej jednostki — każda godzina braku gotowości do pracy (licząc rozpoczętą godzinę za pełną) zmniejsza wyliczoną ilość maszynogodzin pobytu sprzętu na budowie, niezależnie od ewentualnego braku frontu pracy.

§ 2. 1. Ustala się cenę jednej maszynogodziny pobytu sprzętu na budowie równą cenie jednej maszynogodziny zatrudnienia danego sprzętu ustalonej w Cenniku Pracy Sprzętu dla celów kosztorysowania, stanowiącym załącznik nr 5 do Instrukcji o opracowywaniu kosztorysów, wprowadzonej w życie zarządzeniem nr 12 Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 stycznia 1956 r. (Mon. Pol. nr 9/56, poz. 125), zwanego w skrócie Cennik Pracy Sprzętu.

2. Cena maszynogodziny pobytu sprzętu na budowie obejmuje zapłatę przez użytkownika wszystkich tych kosztów wynajmującego, które uwzględniono przy kalkulacji kosztu maszynogodziny zatrudnienia danego sprzętu, zgodnie z ustaleniami określonymi we wstępie do Cennika Pracy Sprzętu, a w szczególności w pkt. 8 tego wstępu.

3. W przypadkach, gdy użytkownik we własnym zakresie dostarcza materiały lub wykonuje czynności, za które wynajmujący otrzymuje zapłatę w cenie najmu sprzętu (np. montaż i demontaż sprzętu, dostarczenie materiałów pędnych albo energii elektrycznej dla pracy sprzętu, spedycja lub transport sprzętu do bazy itp.), albo odwrotnie, wynajmujący ponosi dodatkowe koszty nie objęte ceną płaconą przez użytkownika (np. dopłaty do wynagrodzenia obsługi etatowej na dalegacje lub za pracę w święta i w czasie godzin nadliczbowych, oprócz godzin przyznanych maszyniście na konserwację maszyn), należy stosować rozliczenia za wzajemne świadczenia, przy czym:

1) koszt energii elektrycznej dostarczonej przez użytkownika oblicza się dla jednej maszynogodziny pobytu sprzętu na budowie mnożąc łączną, nominalną moc zainstalowanych silników, wyrażoną w KW:
   a) dla sprzętu z jednym silnikiem — przez 0,18 zł,
   b) dla sprzętu posiadającego więcej niż jeden silnik — przez 0,14 zł;
2) koszt dostarczonych materiałów (pędnych, smarów, dla celów konserwacji i remontów lub jednorazowego montażu albo demontażu) oblicza się mnożąc ilość ustaloną w raporcie dziennym pracy maszyny MF-1 przez cenę nabycia (tj. cena zakupu plus koszty zakupu);
3) pracę etatowej obsługi nie dostarczonej przez wynajmującego rozlicza się przez potrącenie z ceny wynajmu wynagrodzenia za godziny efektywnej pracy pracownika tej kategorii, jaką przewiduje Cennik Pracy Sprzętu, wraz z narzutem w wysokości 20% (ubezpieczenia społeczne, fundusz nagród, fundusz na współzawodnictwo, prace zlecone, urlop wypoczynkowy);
4) użytkownik zwraca wynajmującemu koszty delegacji pracowników, dopłaty za pracę w godzinach nadliczbowych lub w święta oraz dopłaty za ewentualne utrudnienie pracy — w wysokości rzeczywiście poniesionych kosztów; zaleca się sprecyzowanie w umowie najmu podstaw odnośnych rozliczeń;
5) inne wydatki i koszty ustala się na podstawie wzajemnego porozumienia opierając się na zasadzie wzajemnego zwrotu kosztów własnych bez doliczania narzutów, z uwzględnieniem stosowania ryczałtów dla maksymalnego skrócenia i uproszczenia obliczeń.

4. Koszty jednorazowe sprzętu wymienione w pkt. 8) lit. 7 wstępu do Cennika Pracy Sprzętu są wliczane w cenę maszynogodziny pobytu sprzętu na budowie.

Kosztów jednorazowych nie wlicza się w cenę maszynogodziny pobytu na budowie sprzętu ciężkiego, gdy ma zastosowanie rozliczenie specjalne wg tablicy dodatkowej podanej w części „D“ Cennika Pracy Sprzętu.

Rozliczenie specjalne stosuje się, gdy okres nieprzerwanego pobytu sprzętu na budowie bez konieczności demontażu jest niższy od granicznej ilości maszynogodzin zatrudnienia podanej w kolumnie 10 części „D“ cennika.

Przy ustalaniu ilości maszynogodzin nieprzerwanego pobytu sprzętu na budowie bez konieczności demontażu należy uwzględnić ustalenia pkt 5 wstępu do części „D“ Cennika Pracy Sprzętu.

Uwzględnić również należy:

a) skrócenie czasu pobytu sprzętu na budowie wynikłe z winy wynajmującego. Gdy następuje wymiana sprzętu — wówczas sumuje się czasy pobytu jednostek wymienianych,
b) skrócenie czasu pobytu jednostki na budowie, które następuje na podstawie decyzji przerzutu sprzętu. Użytkownikowi zalicza się w tym przypadku łączny czas pobytu na budowie sprzętu oddanego i sprzętu zastępczego lub zwróconego.
   Dodatkowe koszty jednorazowe ponosi wtedy jednostka organizacyjna, która wydała decyzję przerzutu, lub wskazana przez nią inna jednostka organizacyjna.
   W przypadku, gdy nie można obciążyć jednostki dysponującej przerzutem i nie wskazała ona kogo należy obciążyć — koszty te ponosi wynajmujący, w ciężar kosztów ogólnych przedsiębiorstwa.

5. 1) Dla niektórych jednostek, nie objętych Cennikiem Pracy Sprzętu wprowadza się dodatkowe ceny wynajmu sprzętu za maszynogodzinę pobytu sprzętu na budowie, zgodnie z wykazem, stanowiącym załącznik nr 1 do niniejszej instrukcji.
   2) Cenę wynajmu sprzętu nie objętego cennikiem oraz załącznikiem nr 1 ustala się w trybie obowiązującym dla określenia cen za usługi przemysłowe.

§ 3. 1. Użytkownik obowiązany jest stosować się do warunków najmu sprzętu oraz zawierać umowy w formie i w trybie ustalonym dla jednostki wynajmującej sprzęt.

2. Wynajmujący sprzęt umożliwia użytkownikom zaznajomienie się z przepisami, o których mowa w ust. 1.

Wyciąg z ważniejszych przepisów powinien stanowić załącznik do umowy najmu sprzętu.

3. Umowa najmu sprzętu powinna określać m. in.:

a) termin gotowości sprzętu do pracy użytkownika,
b) okres przebywania sprzętu u użytkownika,
c) umowny czas pracy sprzętu na dobę,
d) zakres i podstawy wzajemnych rozliczeń za świadczenia,
e) ewentualne inne umowne warunki i zastrzeżenia związane z rozliczeniem za pracę sprzętu.

Dyrektorzy jednostek wynajmujących:

a) określą, które z dokumentów zapotrzebowania, planowania lub sprawozdawczości z pracy sprzętu i w jakim zakresie zastępują w całości lub w części umowy (np. przez uznanie planu zapotrzebowania za równoznaczny z zawarciem umowy),
b) zabezpieczą prawidłowość prowadzenia przez maszynistów raportów dziennych pracy maszyn (wzór MF-1) oraz kompletność wymaganych potwierdzeń ze strony użytkownika z uwagi na przyjęcie tego dokumentu za podstawę rozliczania wzajemnych świadczeń oraz ustalania ilości maszynogodzin pobytu sprzętu u użytkownika w gotowości do pracy,
c) zobowiążą głównych mechaników do przedkładania wniosków o obniżenie wielkości charakteryzującej jednostkę sprzętową, gdy wskutek zużycia lub z innych przyczyn sprzęt ten nie może osiągnąć wymaganej wydajności pracy. W przypadku takiej zmiany za podstawę ustalenia ceny wynajmu danej jednostki sprzętu przyjmuje się obniżone wartości.

4. W przypadkach, gdy wskutek awarii dostarczony sprzęt wymaga wymiany, a baza sprzętu nie dysponuje równorzędną jednostką sprzętu, dyrektor przedsiębiorstwa wynajmującego może zezwolić na wysłanie jednostki większej. Jeżeli zastępczy sprzęt w konkretnych warunkach pracy nie będzie mógł osiągać właściwej dla siebie wydajności, cena najmu pozostaje w wysokości pierwotnie ustalonej dla wymienionej jednostki.

§ 4. 1. Za niedostarczenie przez wynajmującego użytkownikowi, w terminie ustalonym w umowie, sprzętu go-

towego do ruchu, wynajmujący obowiązany jest zapłacić użytkownikowi karę konwencjonalną, za każdą dobę opóźnienia — licząc dobę rozpoczętą za całą — w wysokości 3-krotnej należności za jedną dobę pobytu danej jednostki sprzętu u użytkownika.

2. Taką samą karę konwencjonalną płaci użytkownik — wynajmującemu za przetrzymanie sprzętu na budowie, po upływie terminu umowy, niezależnie od rozliczenia za pełny okres rzeczywistego pobytu sprzętu na budowie.

3. Umowy wynajmu sprzętu mogą być przez obie strony zmienione za obopólną zgodą.

4. Przed umownym terminem dostawy sprzętu lub po dostawie w okresie umownym strony mogą wzajemnie wypowiedzieć umowę najmu na 10 dni naprzód.

Niedotrzymanie tego terminu skutkuje w ten sposób, że wymówienie nadesłane z krótszym terminem uważa się za dokonane z ważnością 10 dni od daty doręczenia zainteresowanemu wymówienia.

§ 5. Umowa wynajmu sprzętu stanowi wyłączną podstawę rozliczeń pomiędzy wypożyczającym a użytkownikiem sprzętu budowlanego, przy czym:

1) faktury (obciążenia) wystawić należy miesięcznie z dołu w terminach dla faktur przejściowych w budownictwie a w razie zakończenia dzierżawy sprzętu — w ciągu 10 dni od daty zabrania sprzętu od użytkownika,

2) faktury uwzględniać powinny rzeczywistą ilość maszynogodzin pobytu sprzętu na budowie obliczoną z uwzględnieniem potrąceń i doliczeń omówionych w § 2, a ponadto powinny uwzględniać rozliczenie wzajemnych świadczeń oraz kary konwencjonalne, o których mowa w paragrafie 4.

§ 6. 1. Przepisy niniejszej instrukcji stosuje się jedynie w przypadkach wynajmu sprzętu innym jednostkom organizacyjnym stanowiącym samodzielne przedsiębiorstwa lub zakłady albo w ramach tej samej jednostki organizacyjnej, jeżeli stosuje ona wydziałowy lub wewnętrzny rozrachunek gospodarczy.

2. Niniejsza instrukcja nie ma zastosowania do cen za pracę tych jednostek sprzętu, którymi posiadacz tego sprzętu wykonuje dla zamawiającego określone roboty kosztorysowe. Wówczas jest on podwykonawcą robót i w tym charakterze powinien zawrzeć umowę z zamawiającym.

Załącznik do instrukcji w sprawie cen pobieranych za wynajem sprzętu.

Cennik pracy sprzętu uzupełnia się 24 pozycjami maszyn i sprzętu będącymi w stałym użytkowaniu

Lp.	Pozycja cennika	Rodzaj sprzętu	Jednostka charakterystyczna	Wielkość charakter.	Rodzaj napędu	Obsługa etatowa		Koszt maszynogodzin wraz z kosztami jednorazowymi
						kategoria pracowników	ilość osób	
1	34a	Łopata mechaniczna	m3/g	20	E	IV	1	11,16
2	71a	Betoniarka wolnospadowa	l	75	E	IV	1	8,67
3	71b	Betoniarka wolnospadowa	l	75	S	V	1	10,37
4	72a	Betoniarka wolnospadowa	l	150	S	V	1	14,81
5	73a	Betoniarka wolnospadowa	l	250	S	V	1	15.68
6	76a	Betoniarka przeciwbieżna	l	150	E	V	1	12,55
7	76b	Betoniarka przeciwbieżna	l	250	E	V	1	15,16
8	77a	Betoniarka przeciwbieżna	l	1000	E	V	1	28,07
9	94a	Cykliniarka	szt.	1	E	—	—	3,22
10	96a	Bruzdownica	szt.	1	E	—	—	3,37
11	208a	Zblocze linowe	T	1	—	—	—	0,73
12	208b	Zblocze linowe	T	3	—	—	—	1,13
13	208c	Zblocze linowe	T	5	—	—	—	1,64
14	208d	Zblocze linowe	T	10	—	—	—	1,94
15	208e	Zblocze linowe	T	15	—	—	—	2,29
16	208f	Zblocze linowe	T	30	—	—	—	3,03
17	225a	Żuraw obrotowy F-108 (typ Pionier)	Tm 0,5	1,45	E	IV	1	9,76
18	245a	Przenośnik	m	15	S	V	1	14.32
19	246a	Przenośnik	m	25	S	V	1	17,32
20	281a	Pompa do zapraw	m3/g	1	E	IV	1	7.33
21	281c	Pompa do zapraw	m3/g	3	E	IV	1	8,35
22	301a	Kocioł parowy EW-6	m2	6	E	V	1	14,78
23	389a	Ubijak mechaniczny	kg	8	E	—	—	1,07
24	389b	Ubijak mechaniczny	kg	15	E	—	—	1,39

Wszelkie maszyny lub sprzęt nie ujęte w cenniku i niniejszym uzupełnieniu, należy zaszeregowywać do pozycji maszyn lub sprzętu o zbliżonej charakterystyce.

W przypadku nie znalezienia pozycji oddzielnej na żądany napęd — stosować pozycję na daną maszynę lub sprzęt o napędzie podanym.

17.

OKÓLNIK nr 4 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 27 sierpnia 1956 r.

w sprawie zmiany okólnika nr 40 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 30 czerwca 1956 r. w sprawie uproszczenia sprawozdawczości objętej instrukcjami Głównego Urzędu Statystycznego i sprawozdawczości wewnętrznej w jednostkach organizacyjnych budownictwa przemysłowego.

(L. dz. Pl/56)

Do okólnika nr 40 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 30 czerwca 1956 r. w sprawie uproszczenia sprawozdawczości objętej instrukcjami Głównego Urzędu Statystycznego i sprawozdawczości wewnętrznej w jednostkach organizacyjnych budownictwa przemysłowego (Biuletyn Min. Bud. Przem. nr 11/107, poz. 71) — wprowadza się następującą zmianę:

Po § 2 dodaje się § 2a następującej treści:

„2a. Upoważnia się Dyrektora Departamentu Planowania do wprowadzania, zgodnie z obowiązującymi przepisami, ewentualnych zmian w załącznikach nr 1 i nr 2 do niniejszego okólnika".

MINISTER
E. Szyr

18.

OKÓLNIK nr 5 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 28 sierpnia 1956 r.

w sprawie podziału zadań pomiędzy Departamentem Głównego Mechanika i Energetyka oraz Centralnym Zarządem Remontu Maszyn Budowlanych.

(L. dz. DME/56)

Na podstawie uchwały nr 528/56 Prezydium Rządu z dnia 21 sierpnia 1956 r. w sprawie nadania tymczasowego statutu organizacyjnego Ministerstwu Budownictwa, ustala się co następuje:

§ 1. Do zakresu działania Departamentu Głównego Mechanika i Energetyka należą sprawy nadzoru nad stanem technicznym maszyn budowlanych, przydziałem maszyn budowlanych, planowania i koordynacji produkcji własnej maszyn budowlanych, dozoru technicznego nad eksploatacją maszyn oraz sprawy gospodarki energetycznej, a w szczególności:

1) opracowywanie długofalowych i rocznych planów zbiorczych zamaszynowania i inwestycji maszynowych w zakresie maszyn budowlanych i warsztatowych,
2) rozdział maszyn budowlanych i warsztatowych w ramach rocznych bilansów oraz nadzór nad realizacją ich dostaw,
3) opracowywanie planów importu maszyn budowlanych i warsztatowych oraz wniosków importowych,
4) sprawy przerzutów maszyn między przedsiębiorstwami w porozumieniu z Departamentem Produkcji,
5) koordynacja w zakresie kompletacji wyposażenia technologicznego zaplecza technicznego,
6) opracowywanie wytycznych w zakresie prawidłowej gospodarki maszynami i sprzętem, gospodarki energetycznej oraz paliwami i smarami,
7) analiza wykorzystania maszyn na podstawie materiałów z przedsiębiorstw i niektórych centralnych zarządów,
8) nadzór nad złomowaniem maszyn oraz upłynnieniem maszyn zbędnych,
9) opracowywanie wytycznych w zakresie planowania remontów maszyn i sprzętu,
10) opracowywanie zbiorczych planów remontów maszyn i sprzętu,
11) koordynacja merytoryczna i finansowa oraz podział limitów finansowych na remonty kapitalne maszyn budowlanych i sprzętu,
12) koordynacja gospodarki remontowej maszyn budowlanych,
13) opracowanie wytycznych postępu technicznego w zakresie gospodarki remontowej i technologii remontów,
14) opracowywanie planu rozwoju zaplecza sprzętowego,
15) nadzór nad działalnością baz sprzętowych oraz zakładów remontowych,
16) ustalanie limitów zapotrzebowania i zużycia energii elektrycznej,
17) kierowanie akcją normowania zużycia energii, paliw oraz smarów i nadzór nad ich stosowaniem,
18) opracowywanie długofalowych i rocznych planów produkcji własnej maszyn budowlanych i nadzór nad realizacją tych planów,
19) koordynacja w zakresie przygotowania dokumentacji dla produkcji maszyn,
20) koordynacja produkcji maszyn budowlanych,
21) wytyczne w zakresie gospodarki częściami zamiennymi do maszyn budowlanych,
22) koordynacja w zakresie planowania produkcji części zamiennych oraz nadzór nad ich wykonaniem,
23) koordynacja w zakresie przygotowania dokumentacji części zamiennych,
24) wykonywanie czynności związanych z pełnieniem funkcji przez Pełnomocnika do Spraw Paliw Stałych i Energii Elektrycznej.

§ 2. Do zakresu działania Centralnego Zarządu Remontu Maszyn Budowlanych należy wykonywanie remontów kapitalnych i niektórych średnich ciężkich maszyn budowlanych, produkcja maszyn budowlanych oraz produkcja i dystrybucja części zamiennych dla maszyn budowlanych.

§ 3. 1. Departament Głównego Mechanika i Energetyka Ministerstwa Budownictwa przejmuje całość zagadnień Departamentu Głównego Mechanika Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego oraz następujące wydziały Zarządu Maszyn i Urządzeń Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli:

1) Wydział Maszyn Budowlanych,
2) Wydział Remontów,
3) Wydział Organizacji Baz i Urządzeń Warsztatowych,
4) Wydział Głównego Energetyka.

2. Centralny Zarząd Remontu Maszyn Budowlanych Ministerstwa Budownictwa przejmuje pozostałe wydziały (nie wymienione w ust. 1) Zarządu Maszyn i Urządzeń Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli.

§ 4. Jednostki organizacyjne Centralnego Zarządu Remontu Maszyn Budowlanych Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego oraz Zarządu Maszyn i Urządzeń Minister-

stwa Budownictwa Miast i Osiedli zostają podporządkowane Centralnemu Zarządowi Remontu Maszyn Budowlanych Ministerstwa Budownictwa.

§ 5. 1. Departament Głównego Mechanika i Energetyka mieści się w gmachu przy Placu Dzierżyńskiego nr 3.

2. Centralny Zarząd Remontu Maszyn Budowlanych mieści się w gmachu przy ul. Wilczej 38/40.

3. Jednostki podległe Centralnemu Zarządowi Remontu Maszyn Budowlanych Ministerstwa Budownictwa pozostają w dotychczasowych siedzibach.

MINISTER
wz. F. Topolski
Dyrektor Generalny

19.

OKÓLNIK nr 6 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 29 sierpnia 1956 r.

w sprawie cen za wynajem sprzętu budowlanego.

(L. dz. Dep.Ekonom/ZWK/56)

§ 1. W okólniku nr 2 Ministra Budownictwa z dnia 3 sierpnia 1956 r. w sprawie cen za wynajem sprzętu budowlanego dodaje się § 4 w następującym brzmieniu:

„§ 4. Upoważnia się dyrektorów centralnych zarządów do przesunięcia, w przypadkach uzasadnionych, terminów podanych w §§ 1, 2 i 3 o okres nie przekraczający trzech miesięcy".

§ 2. Okólnik wchodzi w życie z dniem 29 sierpnia 1956 r.

MINISTER
wz. K. Jaworski

20.

OKÓLNIK nr 10 MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 12 września 1956 r.

w sprawie konserwacji odzieży roboczej i ochronnej.

(GIBHP/56)

W celu ustalenia jednolitego systemu wypłacania ekwiwalentu pieniężnego za pranie i naprawę przez pracowników we własnym zakresie przydzielonej im odzieży roboczej i ochronnej, poleca się, co następuje:

§ 1. 1. Zgodnie z § 53 Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie zakłady pracy obowiązane są organizować na własny koszt pranie i reperację odzieży ochronnej i roboczej.

2. Usługi te powinny być wykonywane przez pralnie i warsztaty naprawcze zakładów pracy lub oddziałów zaopatrzenia robotniczego, a w przypadku braku takich pralni i warsztatów, można zlecać odpowiednim uspołecznionym punktom usługowym.

§ 2. 1. W przypadku trudności korzystania z uspołecznionych punktów usługowych, odzież ochronna i robocza przydzielona pracownikom może być prana i naprawiana przez nich we własnym zakresie i wówczas może być wypłacany im ekwiwalent w wysokości zł 16,20 kwartalnie.

2. Warunkiem wypłaty ekwiwalentu jest komisyjne stwierdzenie dobrego stanu utrzymania i schludności omawianej odzieży.

3. Oględzin dokonuje komisja powołana przez kierownika zakładu pracy przy udziale przedstawiciela Rady Zakładowej.

4. Wypłata ekwiwalentu pieniężnego za pranie i naprawę odzieży powinna być dokonywana ze środków obrotowych.

§ 3. Odzież stanowiąca ochronę przed materiałami drażniącymi, trującymi, żrącymi, smarami, pakiem, smołą itp. powinna być prana w każdym przypadku wyłącznie w punktach usługowych specjalnie do tego celu przewidzianych.

2. Odzież ta nie może być prana i naprawiana przez pracowników w domu ze względu na rodzaj tkaniny, z której jest wykonana lub nasycenia jej w czasie użytkowania substancjami szkodliwymi dla zdrowia, bądź też ze względu na szkodliwe dla zdrowia środki chemiczne używane do prania.

§ 4. Okólnik wchodzi w życie z dniem 1 października 1956 r.

MINISTER
z upoważnienia **J. Kraszewski**
Dyrektor Generalny

21.

PISMO OKÓLNE nr 4 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA

z dnia 28 sierpnia 1956 r.

w sprawie zmiany załącznika nr 1 do okólnika nr 40 Ministra Budownictwa Przemysłowego w sprawie uproszczenia sprawozdawczości objętej instrukcjami Głównego Urzędu Statystycznego i sprawozdawczości wewnętrznej w jednostkach organizacyjnych budownictwa przemysłowego.

(L. dz. Pl/56)

Na podstawie § 2a okólnika nr 40 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 30 czerwca 1956 r. w sprawie uproszczenia sprawozdawczości objętej instrukcjami Głównego Urzędu Statystycznego i sprawozdawczości wewnętrznej w jednostkach organizacyjnych budownictwa przemysłowego, uzupełnionego okólnikiem nr 4 Ministra Budownictwa z dnia 27 sierpnia 1956 r. Departament Planowania wprowadza następujące zmiany do załącznika nr 1 okólnika nr 40 Ministra Budownictwa Przemysłowego:

1) w wykazie wzorów sprawozdawczych, ustalonych instrukcją nr 34:

a) pod poz. 1 (sprawozdanie B-1) — w pkt. 1 ustaleń umieszczonych w rubr. 5 należy poprawić podaną numerację rubryk: zamiast „w rubryce 5-ej" powinno być „w rubryce 6-ej" i zamiast „w rubryce 6-ej" powinno być „w rubryce 7-ej",

b) po poz. 4 dodaje się poz. 4a w następującym brzmieniu:

w rubryce 2 — B-4a,
w rubryce 3 — wykonanie planu mechanizacji robót,
w rubryce 4 — roczne (dotychczas kwartalne),
w rubryce 5 — bez zmian;

2) w wykazie wzorów, ustalonych instrukcją nr 80:

a) pod poz. 1 (sprawozdanie GM-1) rubryka 4 otrzymuje brzmienie: „jednorazowo za III kw. 1956 r. dla odbiorców ustalonych instrukcją nr 80; miesięczne, począwszy od lipca 1956 r. dla potrzeb Centralnego Zarządu Zaopatrzenia Materiałowo-Technicznego",
a rubryka 5 —
„jednorazowe sprawozdanie za III kwartał należy opracować dla pełnej listy materiałowej i przesłać zgodnie z rozdzielnikiem i w terminach ustalonych instrukcją nr 80.
Sprawozdania miesięczne będą obejmowały ograniczoną liczbę materiałów.
Zasady sporządzania tych sprawozdań oraz listę materiałów objętych sprawozdaniem, ustali odrębnie Centralny Zarząd Zaopatrzenia Materiałowo-Technicznego,

b) pod poz. 2 (sprawozdanie GM-2) w rubr. 5 powinno być „bez zmian".

V-DYREKTOR DEPARTAMENTU
J. Pniewski

22.

PISMO OKÓLNE nr 6 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA

z dnia 31 sierpnia 1956 r.

w sprawie wytycznych materiałowych dla budownictwa miejskiego na rok 1957.

(TE-5/8297/56)

W celu skoordynowania zakresu stosowania poszczególnych materiałów budowlanych w opracowywanej dokumentacji technicznej dla budownictwa ogólnego z realnymi możliwościami dostaw odpowiednich materiałów, Zarząd Techniki zaleca korzystanie z opracowania Biura Studiów i Projektów Wzorcowych Budownictwa Miejskiego pt. „Wytyczne materiałowe w budownictwie miejskim na rok 1957".

Dane zawarte w wytycznych wynikają z przewidywanych bilansów materiałów, dostarczonych przez odpowiednie przemysły dla potrzeb budownictwa miejskiego i stanowią ogólną orientację o sytuacji materiałowej i wynikających z niej kierunkach technicznych. Zakres stosowania materiałów deficytowych, określony w procentowych stosunkach, powinien być w zasadzie zachowany na szczeblu Centralnego Zarządu Projektowania. Na szczeblu biur projektowych procentowy udział poszczególnych materiałów może ulegać zmianom, głównie ze względu na możliwości szerokiego stosowania materiałów pochodzenia miejscowego, które nie są ujęte w zestawieniach procentowych.

Wytyczne materiałowe na rok 1957 odnoszą się do budownictwa ogólnego w głównej mierze mieszkaniowego, realizowanego przez zjednoczenia budownictwa miejskiego na podstawie projektów opracowanych przez biura projektów resortu budownictwa oraz resortów inwestycyjnych.

Zaleca się zawieranie wstępnych porozumień między biurem projektów a przedsiębiorstwem wykonawstwa budowlanego w sprawie zakresu stosowania poszczególnych materiałów w opracowywanej dokumentacji projektowo-kosztorysowej.

V-DYREKTOR ZARZĄDU
Z. Żuchowski

23.

PISMO OKÓLNE nr 7 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA

z dnia 1 września 1956 r.

w sprawie wynagradzania członków rad zakładowych zwolnionych od pracy zawodowej.

(L. dz. ZP/3/3243/56)

Wobec stwierdzenia uchybień przy ustalaniu wynagrodzeń członków rad zakładowych zwolnionych od pracy zawodowej oraz w związku z wyjaśnieniami Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 1 czerwca 1956 r. dotyczącymi stosowania przepisów uchwały nr 877 Prezydium Rządu z dnia 18 grudnia 1954 r. w sprawie wynagrodzenia członków rad zakładowych zwolnionych od pracy zawodowej (Biuletyn CRZZ nr 4, poz. 9), po porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Ministerstwo Budownictwa — Departament Zatrudnienia i Płac wyjaśnia co następuje:

1. Przy ustalaniu wynagrodzeń członków rad zakładowych zwolnionych od pracy zawodowej obowiązują przepisy uchwały nr 877 Prezydium Rządu z dnia 18 grudnia 1954 r. w sprawie wynagradzania członków rad zakładowych zwolnionych od pracy zawodowej (Mon. Pol. z 1955 r. nr 7, poz. 73).

2. Przy ustalaniu wynagrodzeń, o których mowa w ust. 1, należy ponadto stosować się do powołanych na wstępie wyjaśnień CRZZ, jak również przestrzegać niżej podanych wskazówek.

3. Przy obliczaniu wynagrodzenia członków rad zakładowych zwolnionych od pracy zawodowej należy przyjmować aktualnie obowiązujące stawki płac.

4. W przypadku zmiany zasad płac, należy dokonać przeliczenia ustalonego poprzednio wynagrodzenia wg nowych stawek płac. O ile tabele płac nie określają jednoznacznie stawki płac a tylko ich dolną i górną granicę (tabele „widełkowe") — nowe wynagrodzenie członka rady zakładowej ustalić należy z uwzględnieniem średniej podwyżki wynagrodzenia pracowników o tych samych kwalifikacjach, zatrudnionych w komórce organizacyjnej, w której członek rady zakładowej pracował przed zwolnieniem od pracy zawodowej.

5. Członek rady zakładowej zachowuje poprzednio ustalone wynagrodzenie, w przypadku jeżeliby przeliczenie wg nowych stawek płac doprowadziło do obniżenia tego wynagrodzenia.

6. W przypadku gdy wykonywanie funkcji członka rady zakładowej połączone ze zwolnieniem od pracy zawodowej, przedłuża się na okres drugiej kadencji, otrzymuje on średnie wynagrodzenie pracowników o tym samym zaszeregowaniu osobistym, zatrudnionych w komórce organizacyjnej, w której członek rady zakładowej pracował przed zwolnieniem od pracy zawodowej. Wynagrodzenie członka rady zakładowej zwolnionego od pracy zawodowej nie może być w czasie drugiej kadencji niższe od wynagrodzenia pobieranego przez niego w czasie pierwszej kadencji.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
O. Vieweger

24.

PISMO OKÓLNE nr 8 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA

z dnia 31 sierpnia 1956 r.

w sprawie przyznawania nagród pracownikom przedsiębiorstw (zjednoczeń) i centralnych zarządów (zarządów).

(L. dz. ZBA1-09/56)

W związku ze stwierdzonymi uchybieniami przy wypłacaniu nagród z funduszów przekazanych przedsiębiorstwom (zjednoczeniom) przez resort lub przez jednostki pozaresortowe na podstawie specjalnych uchwał Prezydium Rządu, Zarząd Budżetowo-Administracyjny przypomina o obowiązku ścisłego przestrzegania następujących zasad:

1. Z funduszów przekazanych do dyspozycji dyrektorów przedsiębiorstw (zjednoczeń) mogą być przyznawane nagrody tylko pracownikom danego przedsiębiorstwa (zjednoczenia) z wyjątkiem dyrektorów i ich zastępców.

2. Nagrody powinny być przyznawane tylko za konkretne osiągnięcia w zakresie określonym w § 2 okólnika nr 17 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 7.III.1955 r. i w § 2 zarządzenia nr 72 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 6.IV.1955 r. (Dz. Urz. MBMiO nr 6, poz. 57) bądź też za osiągnięcia wymienione w zawiadomieniu o przekazaniu środków na nagrody przez jednostki pozaresortowe.

3. Decyzje o przyznaniu nagród powinny zawierać nazwiska osób nagrodzonych i krótkie uzasadnienie przyznania nagród. Nazwiska nagrodzonych wraz z uzasadnieniem przyznania nagród należy podawać do wiadomości wszystkim pracownikom przedsiębiorstwa.

4. Fundusze nagród przyznane z odrębnych tytułów nie mogą być łączone.

5. Wysokość nagrody nie może być niższa od zł 300,— oraz nie może przekraczać 200% miesięcznego, pełnego wynagrodzenia pobieranego przez nagrodzonego pracownika.

DYREKTO ZARZĄDU
BUDŻETOWO-ADMINISTRACYJNEGO
T. Murawski

KOMUNIKAT I

W Dzienniku Ustaw ogłoszono:

W nr 27 z 7.VII.56 r. **poz. 122** rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 14.V.56 r. w sprawie wykazu chorób zawodowych.

Poz. 123 rozporządzenie Rady Ministrów z 16.VI.56 r. w sprawie polepszenia sytuacji materialnej rencistów.

Poz. 126 rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z 3.VII. 1956 r. w sprawie rozpoczęcia działalności przez okręgowe komisje arbitrażowe w Białymstoku i Koszalinie.

W nr 28 z 14.VII.56 r., **poz. 128** dekret z 5.VII.56 r. o utworzeniu urzędu Ministra Budownictwa.

W nr 30 z 17.VII.56 r. **poz. 143** rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17.VII.56 r. w sprawie zakresu działania Ministra Budownictwa.

W nr 32 z 30.VII.56 r., **poz. 149** rozporządzenie Przewodniczącego PKPG z 10.VII.56 r. w sprawie zatwierdzenia zmian norm państwowych ustalonych przez PKN.

W nr 33 z 6.VIII.56 r. **poz. 153** rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1.VIII.56 r. w sprawie przepisów meldunkowych oraz pobytu na terenie miast: Łodzi, Krakowa, Stalinogrodu, Siemianowic, Chorzowa, Bytomia, Zabrza, Gliwic, Nowego Bytomia, Świętochłowic, Rudy Śląskiej, Mysłowic, Szopienic, Sosnowca, Poznania, Gdańska, Gdyni i Sopotu.

W nr 36 z 22.VIII.56 r. **poz. 161** rozporządzenie Przewodniczącego PKPG z 28.VII.56 r. w sprawie zatwierdzania norm państwowych.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

W nr 59 z 16.VII.56 r. **poz. 712** uchwałę Rady Ministrów nr 443 z dnia 10.VII.56 r. w sprawie zmiany uchwały z 1.VIII.51 r. o powołaniu Naczelnego Architekta Warszawy.

Poz. 713 uchwałę Prezydium Rządu nr 423 z 2.VII.56 r. zmieniającą uchwałę nr 522 z 1.VII.52 r. w sprawie zasad oraz trybu oddawania inwestycji do użytku (eksploatacji).

Poz. 715 zarządzenie Ministra Energetyki z 13.III.56 r. w sprawie przepisów o budowie urządzeń elektrycznych.

Poz. 723 zarządzenie Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z 25.VI.56 r. w sprawie używania samochodów prywatnych w sprawach służbowych.

W nr 60 z 23.VII.56 r. **poz. 733** zarządzenie nr 195 Prezesa Rady Ministrów z dnia 12.VII.56 r. w sprawie zatwierdzenia stawek narzutów na normatywne koszty bezpośrednie robót czerpalnych śródlądowych.

Poz. 735 zarządzenie Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 11.VII.56 r. zmieniające zarządzenie z dnia 29.XII.55 r. w sprawie obowiązku zaopatrzenia pojazdów mechanicznych w sprawnie działające liczniki kilometrów.

W nr 61 z 26.VII.56 r. **poz. 738** zarządzenie Ministra Finansów z 9.VI.56 r. zmieniające zarządzenie z 29.IV.53 r. w sprawie stosowania imiennych czeków gotówkowych.

Poz. 739 zarządzenie Ministra Górnictwa Węglowego z dn. 23.VI.56 r. w sprawie norm ubytków naturalnych paliw stałych.

W nr 62 z 28.VII.56 r. uchwałę Prezydium Rządu nr 462 z dnia 25.VII.56 r. w sprawie stawek jednostkowych na roboty transportowe wewnętrzne w budownictwie.

W nr 64 z 6.VIII.56 r. **poz. 750** uchwałę Rady Ministrów nr 466 z dn. 26.VII.56 r. w sprawie zasad dokonywania zmian w planie inwestycyjnym.

W nr 65 z 8.VIII.56 r., **poz. 758** zarządzenie Przewodniczącego PKPG z 26.VII.56 r. w sprawie rozdziału zapasu premiowego mieszkań uzyskanych z publicznego budownictwa mieszkaniowego.

W nr 68 z 23.VIII.56 r., **poz. 838** uchwałę Prezydium Rządu nr 486 z 6.VIII.56 r. w sprawie zezwoleń na wykonywanie przez studentów szkół wyższych pracy zarobkowej.

Poz. 848 zarządzenie Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z 18.VII.56 r. w sprawie uzupełnienia „Norm zużycia materiałów pędnych w eksploatacji pojazdów samochodowych".

KOMUNIKAT II

Wydane zostały, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenie Ministra nr 1

z 19.VII.56 r. znak ZP/56 w sprawie zmiany zasad wynagradzania pracowników inżynieryjno-technicznych i administracyjno-biurowych zatrudnionych w Przedsiębiorstwie Geologiczno-Inżynierskim Budownictwa Przemysłowego i podległych mu oddziałach terenowych.

Zarządzenie Ministra nr 5

z 1.VIII.56 r. znak GM/56 w sprawie tymczasowej zależności służbowej komórek organizacyjnych Ministerstwa Budownictwa.

Zarządzenie Ministra nr 9

z 10.VIII.56 r. znak ZZR/56 w sprawie przekazania Oddziału Zaopatrzenia Robotniczego Przedsiębiorstwa Budowy Huta Warszawa Warszawskiemu Przemysłowemu Zjednoczeniu Budowy Elektrowni w Warszawie.

Zarządzenie Ministra nr 10

z 31.VII.56 r. znak Biuro Dzieln. Przem. Służewiec/56 w sprawie uprawnień Samodzielnego Oddziału Wykonawstwa Inwestycyjnego Biura Budowy Dzielnicy Przemysłowej Służewiec do wewnętrznego pełnego rozrachunku gospodarczego.

Zarządzenie Ministra nr 13

z 29.VIII.56 r. znak ZZR-DO-1-XXI-27-33/56 w sprawie przekazania gospodarstwa rolnego Opypy w powiecie Grodzisk Mazowiecki.

Zarządzenie Ministra nr 14

z 29.VIII.56 r. znak ZZR-DO-1-XXI-27-34/56 w sprawie przekazania gospodarstwa rolnego Jeżowice i Rembertów w powiecie grójeckim.

Zarządzenie Ministra nr 17

z 31.VIII.56 r. znak CZPMB/WO/56 w sprawie przekazania niektórych zakładów przez Zakłady Produkcji Elementów Budowlanych — Poznań.

Zarządzenie nr 1/Prod. Ministrów: Budownictwa i Przemysłu Maszynowego

z 20.VII.56 r. znak Dep. Prod./56 w sprawie realizacji inwestycji budowlano-montażowych na budowie Huty Małapanew w Ozimku w roku 1956.

Zarządzenie nr 2/Prod. Ministrów: Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych

z 30.VII.56 r. znak Dep. Prod/56 w sprawie realizacji inwestycji budowlano-montażowych na budowie Cementowni Wiek II w Ogrodzieńcu.

Zarządzenie nr 3/Prod. Ministrów: Budownictwa i Energetyki

z 1.VIII.56 r. znak CZBE1/56 w sprawie powołania Kierownictwa Rozruchu dla przeprowadzenia rozruchu kotłów nr 8 i 9 oraz turbozespołu nr 5 wraz ze wszystkimi urządzeniami pomocniczymi w Elektrowni Stalowa Wola II.

Zarządzenie nr 4/Prod. Ministrów: Budownictwa i Energetyki

z 31.VIII.56 r. znak CZBE1/56 w sprawie rozruchu II bloku (II kocioł V turbozespół) Elektrowni Elbląg.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa i Przemysłu Chemicznego

z 31.VII.56 r. w sprawie wykonania dokumentacji projektowo-kosztorysowej w części budowlanej przez biura projektów budownictwa dla potrzeb przemysłu chemicznego w okresie 1956—1960.

Okólnik Ministra nr 1

z 21.VII.56 r. znak GM/56 w sprawie ciągłości podstaw formalnych działalności dyrektorów jednostek organizacyjnych Ministerstwa Budownictwa oraz używania pieczęci i druków.

Okólnik Ministra nr 3

z 24.VIII.56 r. znak Dep. Woj/56 w sprawie przeprowadzenia poboru w 1956 r.

Okólnik Ministra nr 8

z 4.IX.56 r. znak TR/TK/56 w sprawie wzmożenia dyscypliny przewozowej i usprawnienia pracy w transporcie kolejowym w IV kwartale 1956 r.

Okólnik Ministra nr 9

z 11.IX.56 r. znak DME-III/C-4/79/56 w sprawie pomocy budownictwu miejskiemu.

Pismo okólne Ministra nr 1

z 7.VIII.56 r. znak KA/56 w sprawie właściwego rozmieszczenia pracowników resortu Budownictwa zatrudnionych na terenie Warszawy.

Pismo okólne Ministerstwa nr 1

z 8.VIII.56 r. znak ZBA/56 w sprawie sporządzania sprawozdań z wykonania budżetu.

Pismo okólne Ministerstwa nr 2

z 9.VIII.56 r. znak TE/56 w sprawie realizacji generalnych postulatów wynikających z konferencji odbytych ze zjednoczeniami i centralnymi zarządami w dniach 25, 26, 27 i 30 czerwca br. na temat realizacji planu rozwoju techniki w 1956 r.

Pismo okólne Ministerstwa nr 3

z 27.VIII.56 r. znak Pl/56 w sprawie dodatkowego premiowania za obniżkę kosztów budowy obiektów.

Pismo okólne Ministerstwa nr 9

z 4.IX.56 r. znak GM/2/9-14/56 w sprawie czasowego podporządkowania komórek organizacyjnych Ministerstwa w okresie urlopów członków kierownictwa resortu w miesiącu wrześniu br.

Polecenie służbowe Ministra nr 1

z 21.VII.56 r. znak ZP/56 w sprawie pomocy społecznej przy kampanii żniwno-omłotowej w Państwowych Gospodarstwach Rolnych.

Polecenie służbowe Ministra nr 2

z 1.VIII.56 r. znak Dep. Organ/56 w sprawie powołania zespołu do opracowania projektu dyskusyjnego dotyczącego organizacji zarządzania budownictwem na terenie m. st. Warszawy.

Polecenie służbowe Ministra nr 3

z 7.VIII.56 r. znak Dep. Organ/56 w sprawie powołania zespołu do opracowania projektu dyskusyjnego dotyczącego organizacji zarządzania budownictwem na terenie Śląska.

Polecenie służbowe Ministra nr 4

z 7.VIII.56 r. znak GM/56 w sprawie usunięcia rozbieżności w aktach normatywnych obowiązujących w połączonych resortach budownictwa.

Polecenie służbowe Ministra nr 5

z 7.VIII.56 r. znak KA/56 w sprawie powołania Komisji do opracowania planu zatrudnienia pracowników w Ministerstwie Budownictwa.

Polecenie służbowe Ministra nr 6

z 11.VIII.56 r. znak CK/56 w sprawie wypłaty nagród dla przedsiębiorstw budowlano-montażowych budownictwa przemysłowego za wyniki ekonomiczne za I półrocze 1956 r.

Polecenie służbowe nr 7

z 16.VIII.56 r. znak GenRyd/56 w sprawie powołania Komisji organizacyjnej dla wykonania prac mających na celu przygotowania połączenia Przedsiębiorstwa Sprzętowego Budownictwa Przemysłowego z Przedsiębiorstwem Zaopatrzenia Sprzętowego Budownictwa Miejskiego.

Polecenie służbowe nr 8

z 23.VIII.56 r. znak CZBEB/56 w sprawie usunięcia skutków awarii w Zakładach Produkcji Elementów Budowlanych w Solcu Kujawskim.

Polecenie służbowe nr 9

z 25.VIII.56 r. znak GM/2/56 w sprawie powołania Komisji organizacyjnej dla przygotowania zmiany podporządkowania Zjednoczenia Budowy Pieców Przemysłowych.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA

MINISTERSTWO BUDOWNICTWA

Warszawa, Plac Dzierżyńskiego 3/5

Telefon wewnętrzny Redakcji 249

OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM

(miejsce na adres odbiorcy)

Adres zwrotny: Warszawa, Plac Dzierżyńskiego 3/5

Druk. LSW. W-wa. Zam. 749c z dnia 14.IX.56 r. Pap. druk. kl. V 70 g. A1. Nakład 7.000 egz. B-7-28267